

एते एकोनचत्वारिंशत् अन्ये च ब्रह्मण्यत्वशरण्यत्वादयो महान्तो गुणायस्मिन्नित्याः सहजाः न वियंति न क्षीयंते स्म ॥ २९ ॥ तेन गुणपात्रेण गुणालयेन पाप्मना पापहेतुना ॥ ३० ॥ ३१ ॥ तस्य विरहो दुःसह इत्याह चतुर्भिः ब्रह्मादयो यस्याः श्रियः अपांगमोक्षः स्वस्मिन् दृष्टिपातः तत्कामाः संतः बहुतिथं बहुकालं तपः समचरन् सम्यक् चरंति स्म भगवद्भिरुत्तमैः प्रपन्ना आश्रिता अपि साश्रीः यस्य पादलावण्यमलमनुरक्ता सती सेवते ॥ ३२ ॥ तस्य भगवतः श्रीमद्भिः पदैः केतुर्ध्वजः अजादयः केताश्चिद्भानियेषां तैः यद्वा अजादीनामाश्रयैः सम्यगलंकृतमंगयस्याः साऽहं ततो भगवतो विभूतिसंपदमु

एते चान्ये च भगवन्नित्यायत्र महागुणाः ॥ प्रार्थ्यामहत्त्वमिच्छद्भिर्न वियंति स्म कर्हि चित् ॥ २९ ॥ तेनाहं गुणपात्रेण श्रीनिवासेन सांप्रतम् ॥ शोचामिरहितं लोकं पाप्मना कलिने क्षितम् ॥ ३० ॥ आत्मानं चानुशोचामि भवंतं चामरोत्तमम् ॥ देवान् पितॄन् नृषीन् साधून् सर्वान्वर्णांस्तथाश्रमान् ॥ ३१ ॥ ब्रह्मादयो बहुतिथं यदपांगमोक्षकामास्तपः समचरन् भगवत्प्रपन्ना ॥ साश्रीः स्ववासमरविंदवनं विहाय यत्पादसौ भगमलं भजतेऽनुरक्ता ॥ ३२ ॥ तस्याहमब्जकुलिशां कुशकेतुकेतैः श्रीमत्पदैर्भगवतः समलंकृतांगी ॥ त्रीनत्यरोच उपलभ्यततो विभूतिं लोकान्समां व्यसृजदुस्मयतीति दंते ॥ ३३ ॥ यो वै ममातिभरमासुरवंशराज्ञामक्षौहिणीशतमपानुददात्मतंत्रः ॥ त्वांदुःस्थमूनपदमात्मनि पौरुषेण संपादयन् दुषुरम्यमविभ्रदंगम् ॥ ३४ ॥ कावासहेतविरहं पुरुषोत्तमस्य प्रेमावलोक रुचिरस्मितवल्गुजल्पैः ॥ स्थैर्यं समानमहरन्मधुमानिनीनां रोमोत्सवो मम यदंघ्रिविटंकितायाः ॥ ३५ ॥

पलभ्य प्राप्य त्रीन् लोकान् अतिक्रम्य अरोचेशो भितवत्यस्मि पश्चात्तस्या विभूतेरतिनाशकाले प्राप्ते सति उत्समयंतीं गर्वकुर्वाणां मांसव्यसृजत्युक्तवान् ॥ ३३ ॥ किंच यो वै आसुरो वंशो येषां तेषां राज्ञामक्षौहिणीशतरूपं ममातिभरं भारमपनीतवान् त्वांच ऊनपदत्वाद्दुःस्थं संतं पौरुषेण पुरुषकारेण आत्मनि स्वस्मिन् संपूर्णपदं सुस्थं संपादयन् लक्षणहेत्वोः क्रियाया इति हेतौ शतप्रत्ययः संपादयितुमि त्यर्थः अविभ्रतधृतवानित्यर्थः ॥ ३४ ॥ तस्य विरहं कावासहेत प्रेमावलोकश्च रुचिरस्मितं च वल्गुजल्पश्च तैः मधुमानिनीनां सत्यभामादीनां समानं गर्वसहितं स्थैर्यं स्तब्धवंत्यः अहरन् यस्यां घ्रिणारजस्युत्थितेन विटंकितायाः अलंकृतायाः सस्यादिमिषेण रोमोत्सवो भवति ॥ ३५ ॥